

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De negotio seculari. xc.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Quod non liceat episcopo abstrahere rem monasterii, quod
erga se peccauerit abbas. Cap. LXXXVIII.

Ex eodē
cap. 20.

Episcopo non licet tollere possessionē monasterii, si
eius peccauerit abbas, sed mittat eum in aliud mona-
sterium, in potestatem alterius abbatis.

Ne monachi placita secularia adeant. Cap. LXXXIX.

Ex eodē,
cap. 21.

AC deinde decreuimus, sicut sancta regula dicit,
monasterium ubi fieri possit, per decanos ordinari,
quia illi prapostiti saepe in elationem incidunt, & in
queum diaboli. Hoc tamen omnino volumus, ut non
monachi ad secularia placita vllatenus veniant, neque
abbas sine licentia episcopi sui, & cum necessitas exi-
tunc per iussionem & consilium episcopi sui illud
Nequaquam tamen contentiones, aut lites aliqua sibi
uere praesumat, sed quicquid querendum, vel etiam re-
dendum sit, per aduocatos suos hoc faciat. Abbates &
monachi vsque ad interrogationem silentium habeant, &
interrogantur, cum humilitate & reuerentia responde-
re. Alias querelas omnino deuitent. In eorum claustris
maneant, nullusq; ex eis foras vadat, nisi per necessi-
tatem ab abbate mittatur in obedientiam: nec foris manducet,
neque bibat sine permissione abbatis, nec ad conuicia
secularia vadat.

De negotio seculari. Cap. XC.

Ex eodē,
cap. 22.

Ministri autē altaris domini, vel monachi nobis
munit, ut à negociis secularibus omnino abstineant.
Multa sunt ergo negotia secularia, de his tamē pauca
stringamus, ad quae pertinet omnis libido, non solum
mundicia carnis, sed etiam omnis carnalis concupis-
centia. Quicquid plus iusto appetit homo, turpe luctu est
nec in iusta accipere, vel etiā dare pro aliquo seculari
quæstu, precio aliquem conducere, contentiones, &
& rixas amare, in placitis secularibus disputare, ex-
ceptione orphanorū & viduarum, conductores, aut
curatores esse secularium rerum, turpis verbi vel facti
secularium esse, vel iocum secularē diligere, aleas amare,
namentū inconueniens proposito suo querere, in dolo
viuere velle, gulam & ebrietatem sequi, pondera
vel mēsuras habere, negotium iniustum exercere. Nec

men iustum negocium est contradicendum propter necessitates diuersas: quia legimus sanctos apostolos negociasse, & in regula S. Benedicti præcipitur præuidere, per quorum manus negocium monasterij transeat. Canes & aues sequi ad venandum, & in omnibus quibuscumque causis superfluum esse. Ecce talia & his similia ministris altaris domini, necnon & monachis omnino contradicimus. De quibus dicit Apostolus, Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.

De clericis iniuste tonsuratis. Cap. XCI.

DE clericis verò hoc statuimus, vt hi qui hactenus inuenti sunt siue canonico siue in monachico ordine tonsurati sine eorum voluntate, si liberi sunt vt ita permaneant, & deinceps cauendum, vt nullus tondeatur, nisi legitima ætate, & spontanea voluntate; vel cum licentia domini sui, vel consensu parentum.

Ne episcopi siue abbates, ante se ioca turpia fieri non permittant. Cap. XCII.

VT episcopi & abbates ante se ioca turpia facere non permittant, sed pauperes & indigentes secum ad mensam habeant, & lectio diuina ibi personet, & sumant cibum cum benedictione, & laude domini secundum Apostolum: Siue manducatis siue bibitis, omnia in laude Dei faciatis.

De illis qui ab episcopo seu ab aliis auaritia causa seducti se totonderunt. Cap. XCIII.

Constituit sanè sacer iste conuentus, vt episcopi siue abbates, qui non in fructum animarum, sed in auaritiam & turpe lucrum inhiantes, quoscumque homines illectos circumueniendo totonderunt, & res eorum tali persuasione non solum acceperunt, sed potius surripuerunt, penitentia canonica siue regulari, vt pote turpis lucri sectatores, subiaceant: hi verò qui vanis promissionibus illecti, vel quibuscumque machinationibus persuasi, mentis inopes effecti, rerum suarum domini esse nescientes, comam deposuerunt, in eo quod ceperunt perseuerare cogantur. Res nanque quæ ab illectis & negligentibus data, ab auaris & negligentibus non solum accepta sed rapta noscuntur, heredibus reddantur, qui dementia paratum,

Y iiij

*Ex eodē
cap. 23.*

*Ex eodē
cap. 24.*

*Ex eodē
cap. 25.*